

freds. Der fordres ikke, at Slagelse—Næstved-Togene skulle føres til Korsør, saa at de skulle køre de to Mil paa Vestbanen ud til Korsør og tilbage igen. Følgen deraf vilde være, at man i Overensstemmelse med Loven ikke oprettede en Lokomotivstation, overhovedet ikke Lokomotivremiser her, idet Togene ikke skulle standse ved Slagelse, men skulle føres umiddelbart ud til Korsør. Folk kunne maasse nok saa Lov til at staa af i Slagelse. De, der skulle til København, skulle ikke nødvendigvis være nødt til at køre til Korsør først, det forlanges dog ikke, men Togene skulle føres ud til Korsør og tilbage igen, og vil dette ikke være en urimelig Fordring? Denne Tur frem og tilbage er jo i alt væsentlig spildt. Nu bemærkede den ærede Ordfører, at saa vidt det er muligt, søger man ikke at ødelægge den ene By til den anden Bys Fordel. Men Kallundborg bliver ikke ødelagt, fordi Togene køre til Børslev og paa bedste Maade sættes i Forbindelse med Togene fra begge Sider. Jeg gaar saa vidt, at jeg siger, at man godt kunde lade et Tog om Dagen gaa ind til Kallundborg og et om Dagen gaa ud fra Kallundborg. Landboerne komme til Købstaden om Formiddagen og tage fra Købstaden om Eftermiddagen. Det gøre de paa Sjælland, og det gøre de i Sylland, og det gøre de alle Vegne i Landet, og den øvrige Tid er Trafikken mellem Købstaden og dens Omland for saa godt som intet at regne. Der behøves ikke at træffes ekstraordinære Foranstaltninger for hele den øvrige Del af Døgnet. Naar man blot sørger for, at et ikke for sent Formiddagstog gaar ind til Kallundborg, og et ikke for sent Eftermiddagstog gaar ud fra Kallundborg, saa ere Kallundborgs Interesser baretagne paa saa tilfredsstillende Maade, som nogen Købstads Interesser kunne forlange at være det. Men dertil kræves ingen Udvidelse af Kallundborg Station. Nu sagde den ærede Ordfører, idet han henviste til en Udtalelse fra Statsbanestyrelserne, at det dog kræves. Jeg tillader mig at betvivle Rigtigheden deraf. Jeg kan ikke læse det saaledes. Den ærede Minister siger i en Skrivelse, som er aftrykt i Betænkningen: "Da det ikke forud lader sig bestemme, hvilke Arter af Tog der fornuftigvis bør have den ene eller den anden af de paagældende Stationer — det vil sige Kallundborg eller Børslev — som Endepunkt, men dette vil blive afhængigt af Køreplanen, maa en hvilken som helst af de 2 Stationer kunne gøre Tjeneste som Endestation ... og naar man gaar ud fra, at kun enkelte Tog skulle føres ind til Kallundborg, vil det utvivlsomt vise sig

nødvendigt at lade dette blive Tilfældet med alle de personførende Tog". Ud fra denne Forudsætning, at det skulde være Tilfældet med alle de personførende Tog ræsonnerer den ærede Minister og Statsbanestyrelsen, at saa er det nødvendigt at udvide Kallundborg Station meget betydeligt. Men det er det, jeg mener, at det ingenlunde er nødvendigt at gøre med alle de personførende Tog, men kun med et personførende Tog. Der vil gaa 3 eller 4 personførende Tog i hver Retning, men kun et af disse i hver Retning behøver at føres ind til og ud fra Kallundborg Station. Og gør man det, faar man blot et Tog mere ind til og ud fra Kallundborg Station, saa er det aldeles afgjort ikke fornødent af denne Grund at foretage en Udvidelse af Kallundborg Station. Selve Udvidelsen af Kallundborg Station er imidlertid ikke noget saa vigtigt Spørgsmaal, thi Kallundborg Station vil under alle Omstændigheder komme til at udvides. Det er velbekendt, at der påtænkes langt større Foranstaltninger, nemlig Stog mellem København og Kallundborg. Det er en Foranstaltning af meget større Omfang og Rækkevidde end den, her er Tale om, og i Tidens Løb om ikke ret lang Tid, maasse lige saa hurtig som denne Bane kunde være bygget, vil det være kommet til, at der ikke gaar 1, men 2 Stog, hvis der kommer til at gaa to Dampskibe mellem Kallundborg og Marhus, og denne Dampskibsfart om ikke ret mange Aar bliver udviklet i den Retning, hvori man tænker paa at gaa den udviklet, naar den Prøve, man gør, har vist sig at være fyldestgørende. Men under alle Omstændigheder er Spørgsmaalet om Kallundborg Stations Udvidelse ikke af saa stor Betydning, thi det staar fuldkommen klart for mig, at den nuværende Kallundborg Station, der er anlagt for en Snes Aar tilbage, allerede nu er og vil blive temmelig utilfredsstillende, allerede af Hensyn til Stogsforbindelsen med København og den forøgede Trafik over Kallundborg Station. Det Spørgsmaal har ikke stor Betydning, og det vedkommer egentlig ikke denne Lov, det er et Spørgsmaal, som det vilde være naturligt at rejse paa Finansloven i Forbindelse med Kallundborg-Marhus Ruten, men for denne Lovs Vedkommende behøves ikke nogen Udvidelse af Kallundborg Station. Nu kan man altsaa gerne vedtage Udvidelsen af Kallundborg Station, men meget vigtigere er den betydelige Forøgelse i Driftsudgifterne, som følger af, at man skal lade alle personførende Tog køre en Mil frem og en Mil tilbage længere, end det behøves, det er en betydelig